

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma:	Kfv.I.37.402/2026/2.
A tanács tagjai:	dr. Tóth Kincső a tanács elnöke dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit előadó bíró dr. Figula Ildikó bíró dr. Heinemann Csilla bíró dr. Kalas Tibor bíró
A felperes:	felperes (cím1)
A felperes jogi képviselője:	dr. Oláh Bence kamarai jogtanácsos
Az alperes:	Vas Vármegyei Kormányhivatal (9700 Szombathely, Berzsenyi D. tér 1.)
Az alperes jogi képviselője:	dr. Gorell András Bálint kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	fogyasztóvédelmi ügygel kapcsolatos közigazgatási jogvita
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:	a felperes (13. sorszám alatt)
A felülvizsgálni kért jogerős ítélet:	a Győri Törvényszék 1.K.701.444/2025/12. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének a befogadását megtagadja.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes közérdekű bejelentés alapján a felperes által üzemeltetett cím2 szám alatti, 210. sz. ... üzletében hatósági ellenőrzést folytatott, amely alapján hatósági eljárást indított és a VA/KMEMFF-FVO/756-6/2025. számú határozatában a felperest 1.000.000 forint fogyasztóvédelmi bírsággal sújtotta. Megállapította, hogy a felperes tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot valósított meg azon termékek árának kiírása tekintetében, melyeknél a kedvezményes ár kettő vagy több termék egyidejű vásárlásához volt kötve. A normál ár méretéhez képest a „2 db vásárlásától” biztosított kedvezményes ár mérete átlagosan 6-szoros méretű és vastagabb a kiemelése, mint a normál ár tekintetében. A fogyasztói ügyleti döntés meghozatalához szükséges legfontosabb információ („2 db vásárlásától”) volt a legkevesbé látványos módon, a többihez képes vékony és kicsi betűmérettel feltüntetve az árcímkén.

[2] A felperes magatartásával megsértette a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) 3. § (1) bekezdését és 7. § (1) bekezdését, megtevesztő, félreérthető módon alkalmazta az adott termékre vonatkozó kedvezményes árcímkét, mely alkalmas volt arra, hogy a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készítse, amelyet egyébként nem hozott volna meg. A bírság kiszabása körében hivatkozott a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Fgytv.) 47. § (1) bekezdés i) pontjára, 47/C. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontjára és 48. § (2) bekezdés a) pontjára, valamint a közigazgatási szabályszegések szankciójáról szóló 2017. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Szankciótvt.) 6. § (3) bekezdésére.

[3] A felperes keresetében kérte a közigazgatási határozat megsemmisítését, szükség esetén új eljárásra kötelezés mellett.

[4] Az alperes védiratában kérte a kereset elutasítását.

A jogerős ítélet

[5] A Győri Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) a 2026. március 26. napján meghozott I.K.701.444/2025/12. számú jogerős ítéletével a keresetet elutasította, mivel azt nem értékelte alaposnak. A helyszíni ellenőrzés során készített fényképfelvételeket bizonyításra alkalmasnak ítélte. A felperes által alkalmazott árcímkéket megtévesztésre alkalmasnak tartotta, mert azok a kedvezményes árat tüntették fel a normál árra jellemző méretben és ehhez képest a normál ár és a kedvezmény alkalmazásának a feltétele olyan kis méretben jelent meg, hogy első ránézésre azok nem voltak leolvashatók. Rögzítette, hogy a kedvezményes ár alkalmazása tényének és az erre vonatkozó feltételnek az árcímkéből első ránézésre ki kell tűnnie, nem pedig az árcímke részletesebb elolvasását követően, ameddig jelen esetben pontosan a megtévesztés miatt az átlagfogyasztó el sem jutott. A tényállásból, az árcímke jellemzőiből okszerűen lehet arra következtetni, hogy számos vásárló a megtévesztés miatt vásárolhatott a termékből. A téves fogyasztói döntés meghozatala a megtévesztő árcímke okszerű következménye. Úgy ítélte meg, hogy az alperes megalapozottan állapította meg az Fttv. 7. § (1) bekezdésének a megsértését.

[6] Rögzítette, hogy a bírság szankció mértékének megalapozottságát a bíróságnak külön vizsgálnia nem kellett, mert az alperes a jogszabály szerint alkalmazható legkisebb mértékű bírságot szabott ki, azt pedig a Közigazgatási Szankciók Nyilvántartásának adatai alapján helytállóan állapította meg, hogy a felperessel szemben 1 éven belül több szankció alkalmazására is sor került, így a figyelmeztetés nem bírna kellő visszatartó erővel. A bírság kiszabását megalapozottnak ítélte.

A felülvizsgálati kérelem

[7] A felperes felülvizsgálati kérelmében – jogszabálysértésekre tekintettel – kérte elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatását, a közigazgatási határozat megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 121. § (1) bekezdés b) pontja alapján. Másodlagosan a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja alapján a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását, harmadlagosan a jogerős ítéletnek legalább a jogkövetkezmények körében való hatályon kívül helyezését és e körben az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte. Felülvizsgálati perköltségigénnyel élt. Hivatkozott az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének és XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmére, a Kp. 2. § (1) és (6) bekezdésében, 71. § (2) bekezdésében, 78. § (2) bekezdésében, 79. § (1) bekezdésében, 85. § (1), (2) és (5) bekezdésében, 88. § (1) bekezdésében, valamint 89. § (1) bekezdésében, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 5. § (1) és (2) bekezdésében, 62. § (1)-(4) bekezdésében, 81. § (1) bekezdésében, az Fttv. 4. § (1) bekezdésében, 7. § (1) bekezdésében, valamint az Fgytv. 47. § (1) és (5) bekezdésében, 47/C. §-ában és 48. §-ában, valamint a Szankciót. 6. § (3) bekezdésében és 10. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezések megsértésére.

[8] A felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának okaként a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa), ab) és ad) alpontját nevesítette. A jelen ügyben a joggyakorlat egysége és továbbfejlesztése szempontjából eldöntendő alapvető kérdésként fogalmazta meg, hogy milyen bizonyítási és indokolási követelmény terheli a fogyasztóvédelmi hatóságot akkor, ha az Fttv. 7. § (1) bekezdése szerinti megtévesztő kereskedelmi gyakorlatot tipográfiai, vizuális és fényképalapú megállapításokra alapítja. Álláspontja szerint ez a joggyakorlat egysége és továbbfejlesztése szempontjából kúriai állásfoglalást igényel, mivel kérdés, hogy ha az

alperes maga számszerűsített, fényképalapú és tipográfiai megállapításokra alapítja a jogsértést, akkor e megállapítások ellenőrizhetőségének milyen minimumkövetelményei vannak ahhoz, hogy az Ákr. 62. §-a szerinti tényállástisztázási és bizonyítékértékelési követelmények teljesüljenek. Előadta, hogy e kérdések túlmutatnak a perbeli ügyön, mert a kiskereskedelmi árkommunikációval kapcsolatos fogyasztóvédelmi ellenőrzésekben a hatóságok rendszeresen a vizuális megjelenésből, címkeelrendezésből és fogyasztói észlelési feltevésekből vezetnek le jogsértést.

[9] A felvetett jogkérdés különleges súlya és társadalmi jelentősége körében előadta, hogy az ügy nem pusztán egy egyedi fogyasztóvédelmi bírság jogszerűségéről szól, hanem a magyarországi élelmiszer-kiskereskedelemben széles körben alkalmazott mennyiségi kedvezmények árkommunikációjának jogi mércéjét érinti. A többdarabos kedvezmények, mennyiségi akciók és promóciós árjelzések a mindennapi fogyasztói döntések tömegesen előforduló elemei, ezért különös jelentőségű annak kúriai tisztázása, hogy az Fttv. 4. § (1) bekezdése szerinti észszerűen tájékozott, figyelmes és körültekintő átlagfogyasztótól milyen fokú figyelem várható el az árjelző címként közvetlenül feltüntetett vásárlási feltétel észlelése és értelmezése körében. Álláspontja szerint a jogkérdés társadalmi jelentőségét tovább növeli, hogy a jogerős ítéletben elfogadott jogértelmezés alapján a hatóság elvben pusztán a vizuális dominancia és a fogyasztói figyelem feltételezett hiánya alapján is megállapíthatja a megtévesztő kereskedelmi gyakorlatot akkor is, ha a vásárlási feltétel ténylegesen szerepel az árjelző címként, és a kasszarendszer a feltételt helyesen alkalmazza.

[10] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja szerinti befogadhatósági ok kapcsán előadta, hogy az Fttv. 7. § (1) bekezdés szerinti jogsértést az alperes döntően az árcímkékről készült fényképfelvételekből levont vizuális, tipográfiai és méretarányos következtetésekre alapította, azonban nem bocsátotta teljeskörűen rendelkezésre a fényképfelvételeket, azok egy része adminisztrációs hiba miatt lemaradt. Az elsőfokú bíróság pedig bizonyítás nélkül elfogadta, hogy az utóbb csatolt fényképfelvételek „nyilvánvalóan” a helyszíni ellenőrzés során keletkeztek. Az elsőfokú bíróság eljárása sérti a Kp. több rendelkezését és az ügy érdemére is kihatott, mivel a fényképfelvételek termékenkénti megfeleltetése nem formai, hanem érdemi jelentőségű kérdés.

A Kúria döntése és jogi indokai

[11] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei – a következők szerint – nem állnak fenn.

[12] A Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

- a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata
- aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
- ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
- ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,
- ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve
- b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[13] A Kp. 117. § (4) bekezdésének rendelkezése alapján a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A Kp. 117. § (4) bekezdése valamennyi, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt befogadhatósági okhoz indokolási kötelezettséget ír elő, részletesen indokolni azonban csak a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontjához kapcsolódó befogadási kérelmet kell. A befogadhatósági ok jogalkotó által megkívánt indokolási kötelezettsége a befogadhatóság kérdésében való döntést segíti elő, a jogalkotó ezáltal lehetőséget ad a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél számára annak kifejtésére, hogy mely indokok mentén tartja szükségesnek a felvetett jogkérdés Kúria általi eldöntését, mert csak így kerülhet abba a helyzetbe a Kúria, hogy a kérelem előterjesztőjének szempontjából vizsgálja a befogadhatóságot.

[14] A Kúria rámutat arra, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadására, ugyanis a felülvizsgálati kérelemben nevesített befogadási okok alapján annak vizsgálatára kerül sor, hogy a konkrét ügyben felmerült-e olyan kérdés, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései körébe tartozik, ezáltal a felülvizsgálati kérelem befogadását és érdemi elbírálását megalapozza. Kiemeli a Kúria, hogy a befogadásról szóló döntés során nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát vizsgálja. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő voltára hivatkozás nem alapozza meg a felülvizsgálati kérelem befogadását. A Kúria a befogadhatóság vizsgálatakor nem foglalhat állást a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott konkrét jogszabálysértésekről, arra a felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatban van lehetőség.

[15] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja alapján a felülvizsgálati kérelmet a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében általánosságban akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn (7/2023. Jogegységi határozat). A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjának első fordulatóban szabályozott befogadási ok az alsóbb fokú bíróságok által hozott határozatok közötti eltérés esetén alapozhatja meg a felülvizsgálati kérelem befogadását. A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából pedig a felülvizsgálati kérelem befogadását indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, azonban annak követése a körülmények változására tekintettel nem támogatható (Kfv.35.542/2021/2., Kfv.37.025/2021/2.), vagy az meghaladottá vált.

[16] A felperes a joggyakorlat egysége és továbbfejlesztése biztosítására egyazon, általa megfogalmazott, a bizonyításra vonatkozó kérdés tekintetében hivatkozott, azonban nem nevesített a joggyakorlat széttartó voltát vagy a jogegység megbomlásának veszélyét felvető alsóbb fokú bírósági ítéleteket vagy a korábbi gyakorlat továbbfejlesztésének igényére utaló tény, körülményt. Megfogalmazta azt a kérdést, amelyben a Kúria iránymutatását várja, azonban nem mutatta be, hogy milyen korábbi jogértelmezéstől kíván eltérni, a jogfejlesztést miben és milyen okból látja indokoltnak vagy mely alsóbb fokú bírósági határozatok alapján lehet következtetni a joggyakorlat egysége megbomlásának veszélyére. A jogerős ítélet kapcsán olyan elvi jelentőségű jogkérdést és a kialakult bírói gyakorlat körébe tartozó olyan döntéseket, amelyek okán szükséges lenne a joggyakorlat egységének kialakítása vagy továbbfejlesztése, a Kúria nem azonosított. A felperes által előadott indokok nem támasztják

alá a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja szerinti befogadhatósági ok fennállását.

[17] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ab) alpontja alapján a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be, ha annak értelmezéséről korábban még nem foglalt állást, és a jogegység iránti igény túlmutat a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős határozaton. A Kúria egységes gyakorlata szerint a felvetett jogkérdés különleges súlyára tekintettel a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be, ha az nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel, a vizsgált jogkérdés túlmutat a konkrét ügyön és a Kúria iránymutatása szükséges. Az ügy társadalmi jelentősége különösen akkor minősül befogadási oknak, ha az adott jogkérdés a jogalanyok széles körét érinti. A befogadás azonban ezekben az esetekben is csak akkor indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélezési gyakorlatában.

[18] A felperes a felvetett jogkérdés különleges súlyára és társadalmi jelentőségére is hivatkozott, azonban nem valószínűsítette olyan jogkérdés felmerülését, amely az egyedi tényállású ügyön túlmutató súllyal bírna vagy más jogalanyok jogi helyzetére tömeges befolyást gyakorolna, továbbá azt sem valószínűsítette, hogy új típusú, tömegesen előforduló ügy képezné a per tárgyát. Tény, hogy az árkommunikáció a fogyasztók széles körét érinti, azonban jelen perbeli ügyben az alperes konkrétan a felperes által alkalmazott, egy adott típusú kedvezmény árcímeként való egyedi feltüntetését vizsgálta, így az abban való döntés nem bír kihatással más kiskereskedelmi egységek valamely kedvezményes árkommunikációjára. Önmagában az Fgytv. alkalmazása nem támasztja alá a perbeli ügy különleges súlyát vagy társadalmi jelentőségét, arra vonatkozó adat pedig nem merült fel, hogy az alperes fogyasztóvédelmi hatósági ellenőrzés alapján meghozott döntése annak ügyfelén kívül tömegesen más jogalanyok jogi helyzetét legalább közvetve befolyásolná. Erre figyelemmel a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ab) alpontja alapján sem indokolt a felülvizsgálati kérelem befogadása.

[19] A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja szerinti befogadási ok körében alapvetően a bizonyításra és ahhoz kapcsolódóan a tényállástisztázásra vonatkozó rendelkezések, valamint a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog sérelmére hivatkozott. A bizonyítás szabályainak sérelme révén végső során az bizonyítékok, különösen a fényképfelvételek felülmérlegelését kívánta elérni, amely nem alapozza meg a befogadhatóságot. A bizonyíték értékelés csak kirívó és nyilvánvalóan helytelen esetben eredményezheti a felülvizsgálati kérelem befogadását, de ilyen tényt a Kúria nem észlelt, a felperes pedig nem mutatott be, különösen, hogy a helyszíni jegyzőkönyv, a fényképfelvételeken szereplő címke szerinti termékek és akció időtartam, a vásárlást igazoló blokk a helyszíni ellenőrzéssel érintett áruk körét és az ellenőrzés idejét egységesen jelöli. A felperes a bizonyítási eljárás körében hivatkozott eljárásjogi jogszabálysértést az ügy érdemére kihatóként nevesítette, azonban nem mutatta be, hogy terhére a jogsértés megállapítása a vitatott eljárásjogi rendelkezés sérelmének következménye, illetve, hogy a hivatkozott eljárásjogi jogszabálysértés hiánya mennyiben eredményezett volna más döntést, a felperes által a kedvezményes ár kommunikációja körében alkalmazott gyakorlat jogszerűként minősítését. Ennélfogva a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontjában meghatározott befogadási ok sem áll fenn.

[20] A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy a rendkívüli jogorvoslati eljárásnak minősülő felülvizsgálati eljárás lefolytatása a felperes felülvizsgálati kérelme alapján nem indokolt, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) és (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[21] *A felülvizsgálati kérelem befogadása megtagadásának van helye, ha az abban foglaltak nem támasztják alá a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt befogadási ok valamelyikének fennállását, ezáltal a felülvizsgálati eljárás lefolytatásának szükségességét.*

Záró rész

[22] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül, tanácsban, indokolt végzésben határozott.

[23] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja szerint illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetésről rendelkeznie nem kellett.

[24] A végzés ellen a további felülvizsgálati lehetőségét a Kp. 116. § d) pontjában foglalt rendelkezés zárja ki.

Budapest, 2026. június 25.

dr. Tóth Kincső a tanács elnöke, dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit előadó bíró, dr. Figula Ildikó bíró, dr. Heinemann Csilla bíró, dr. Kalas Tibor bíró